

Hvis du selv vil strikke opstandelsestrøjer

Af Kirsten Winther

Det er vigtigt for mig, at trøjerne i sig bærer et anliggende, som jeg har tænkt over og udviklet, mens jeg har lavet dem. Det er ikke sikkert, at andre kan se det. Og det er også ligegyldigt. Andre ser den ydre trøje. Jeg går med den indre trøje.

Samtidig med at trøjen har anliggende, er den beklædning. Det er mig, som har trøjen på, og ikke trøjen, som kommer gående med mig. Det er vigtigt, at trøjen sidder godt, varmer og fungerer i en hverdag. Trøjerne skal ikke sidde stramt, men de skal sidde til. De skal varme over ryggen, ikke få for lange ærmer eller blive sjaskede. En trøje strikket i uld bliver næsten altid lidt større, når den bliver vasket første gang, og det tænker jeg på, når jeg laver den.

Jeg vasker altid trøjerne, inden jeg begynder at gå med dem. De vaskes på uldprogram, og lægges fladt på et bord i facon, indtil de er tørre.

Proces

Det første jeg gør, er at tænke over noget, som rammer mig – et begreb, en sætning, et billede eller en omstændighed. Og så prøver jeg at oversætte det til farve og form. Farverne er det bærende, og udtrykket ligger i farverne og i spændingen mellem farverne.

Mønstre kan være forskellige slags rib, glat eller et andet mønster. Som tiden går, synes jeg egentlig, at forskellige slags rib er det mest spændende. Det er enkelt at strikke, kan varieres i det uendelige og bliver ikke for dominerende.

Jeg har en grundopskrift, som passer til mig. Men ellers improviserer jeg, mens jeg laver trøjen. Det vokser frem, som tiden går, ud fra den ide eller tanke jeg har. Hvis jeg bliver i tvivl om noget, lader jeg strikketøjet ligge, indtil jeg ved, hvad jeg skal gøre. Jeg presser ikke og piller meget sjældent op.

Samtidig er jeg selvfølgelig spændt på, om trøjen vil danne den livfulde helhed, som jeg håber. For det kan jeg ikke se, før den er helt færdig. Jeg gør altid trøjerne færdige.

Jeg plejer at strikke i Vitalgarn, som er 3-trådet uld, og til pinde 3,5. Vital findes i mange farver, og farverne passer godt sammen. Begge dele er vigtigt.

Grundopskrift

Jeg er str. 42 med lang krop og lange arme. Kroppen - Slå ca. 258 masker op på rundpind og strik 36 cm. Ærmer – Slå ca. 60 masker op, og tag en maske ud i begyndelsen og ved slutningen af hver 8. pind. Strik til ærmet måler 40 cm. Strik to ærmer. Sæt stykkerne sammen på en rundpind, og strik det hele sammen. Hvis det ikke passer med mønsteret, kan man slå et par ekstra masker op, der hvor ærmerne strikkes sammen med kroppen. På hver anden omgang tages 8 masker ind. Der tages en maske ind på hver side af en midtermaske 4 steder på trøjen, nemlig de 4 steder hvor krop og ærmer er strikket sammen.

Når der er ca. 100 masker tilbage, og når stykket målt fra ærmegab til hals måler ca. 30 cm, så lukkes der enten af eller strikkes en hals på ca. 4 cm. Hvis man skal lave sit eget mønster, så kan man jo tage udgangspunkt i en trøje, man allerede har, som passer én godt. Og så måle efter den og lave et mønster. Og når man har fundet det garn, man vil strikke af, så laver man en strikkeprøve. Og derudfra finder man det rigtige maskeantal i forhold til målene på ens mønster. Det kan godt tage lidt tid, men det er jo også spændende at få det til at passe godt.